

Nr 233.

Av herr **Johansson, Johan Peter, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag rörande tilläggs pension åt lappfogden i Jämtlands län Abraham Staaff.

I skrivelse den 14 november 1928 har länsstyrelsen i Jämtlands län hos Kungl. Maj:t gjort framställning om tilläggs pension åt lappfogden i länet, Abraham Staaff.

I avgivet utlåtande den 11 januari 1929 har statskontoret erinrat att Staaffs pensionsförmån såsom ordinarie landsfiskal och med förhöjning enligt kungl. kungörelsen den 18 juni 1925 uppgår till sammanlagt 3,300 kronor. Med hänsyn till den långa tid — över 24 år — varunder Staaff tjänstgjort såsom lappfogde och detta arbetes maktpåliggande beskaffenhet har statskontoret ansett det skäligt att en förbättring av pensionsförmånen bereddes åt Staaff, och har statskontoret föreslagit ett belopp av 4,800 kronor. Tilläggsbeloppet skulle alltså utgöra 1,500 kronor.

I proposition nr 59 punkt 4:o har Kungl. Maj:t med hänsyn till det erkänt framstående sätt, varpå Staaff under en lång tid skött sin lappfogdetjänst, föreslagit tilläggs pension för Staaff men därvid reducerat tilläggsbeloppet till 1,188 kronor.

För beräkning av en sådan tilläggs pension kunna givetvis olika metoder användas, då det här icke är fråga om en regel utan om undantagsfall. Alldeles särskilt gäller detta beträffande pensionen åt en person, som varit förordnad på lappfogdetjänst, en befattning, som har en så säregen ställning inom vår administration. Det förefaller därför oss, som om den beräkningsgrund, vilken använts av statskontoret, bort kunna av Kungl. Maj:t godtagas.

Men därtill kommer, att synnerligen starka sak- och billighetsskäl tala för att Staaffs tilläggs pension icke nedprutas under det av statskontoret beräknade beloppet.

Från handlingarna i ärendet tillåta vi oss återgiva följande i länsstyrelsens framställning intagna uttalande angående Staaff:

»Han har under hela sin långa tjänstetid skött densamma på ett synnerligen förtjänstfullt sätt. Han har haft förmåga att genom sin lugna bestämdhet men också sin välvilja i förhållande till lapparna, sin omutliga redbarhet och sin praktiska klokhet vinna lapparnas förtroende. Genom sin noggranna tillsyn, sin erfarenhet och sin praktiska läggning har han under de

ständigt återkommande utgifterna för lappväsendet kunnat spara stora belopp för kronan. För Kungl. Maj:ts befallningshavande är han med sin sakkännedom om allt som rör lappväsendet inom länet och lägenhetsarrangemangena på renbeteslanden en ovärderlig hjälp.»

I dessa uttalanden anående det förträffliga sätt, varpå Staaff skött sin lappfogdebefattning, kunna vi med vår kännedom om förhållandena till fullo instämma.

Men därtill kommer att Staaff, som haft att draga försorg om åtta barn, av vilka en son ännu är i skolåldern, i framtiden blir helt beroende av sin pension. Varje nedsättning däri blir således för honom mycket kännbar. Skulle det, såsom tidigare skett, visa sig nödvändigt för honom att söka läkarvård för de reumatiska åkommor, han ådragit sig under sin hårda tjänstgöring, kan hans ställning efter avskedstagandet bliva bekymmersam nog, och detta synes oss föga skäligt efter ett så krävande och hedrande arbete.

På grund härav hemställes,

att beloppet av den årliga tilläggspension, som i propositionen nr 59 punkt 4:o föreslagits för lappfogden i Jämtlands län Abraham Staaff, må av riksdagen bestämmas till 1,500 kronor, att utgå under de villkor, som i propositionen angivits.

Stockholm den 19 februari 1929.

J. P. Johansson.

H. Andersson.

A. O. Frändén.